Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecător Silivestru Ecaterina)
Dosarul nr. 2rc-66/24
nr. 2-24000737-02-2rc-13022024

D E C I Z I E

02 aprilie 2024 ***mun. Chișinău***

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componență:
Președintele completului, judecătorul ***Eugeniu Clim***
Judecătorii ***Olga Cojocaru și Steliana Iorgov***

examinând recursul declarat de S.R.L. *****” împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17.01.2024 prin care a fost admisă parțial cererea de asigurare a acțiunii în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. „*****” S.R.L. către S.C. *****” S.R.L. privind încasarea datoriei, ***Colegiul civil***

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei

La data de 26.12.2023 S.C. „*****” S.R.L. a sesizat Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu cerere de chemare în judecată formulată către S.C. *****” S.R.L. privind încasarea datoriei.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată reclamanta a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare sub formă de sechestru asupra mijloacelor bănești aflate în conturile bancare, bunurilor mobile și imobile ale pârâtei S.C. *****” S.R.L., în limita valorii acțiunii.

În susținerea cerinței de asigurare, reprezentantul reclamantei a indicat că la dosar au fost probe concludente care atestă faptul că pârâta acționează cu rea credință și întârzie deliberat executarea obligațiilor față de reclamant. Această conduită neconformă a pârâtei reprezintă o formă de tergiversare în executarea obligațiilor de plată a datoriilor restante și plata daunelor aferente, ceea ce face ca aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii să fie absolut necesară pentru a ne asigura că vom putea pune în aplicare viitoarea hotărâre judecătorească.

În acest context, în temeiul articolului 174 din Codul de procedură civilă, solicită instanței să dispună sechestrul asupra bunurilor mobile și imobile ale pârâtei, inclusiv asupra mijloacelor bănești ale acesteia, în conformitate cu prevederile legale aplicabile. Această măsură de asigurare este justificată și necesară pentru a proteja drepturile noastre și pentru a asigura că vor putea recupera prejudiciul suferit în urma acțiunilor pârâtei.

Poziţia instanţei de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17.01.2024 a fost admisă parțial cererea cu privire la asigurarea acțiunii în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de S.C. „*****” S.R.L. către S.C. „*****” S.R.L. privind încasarea datoriei.

S-a aplicat sechestru pe mijloacele bănești, bunurile mobile și imobile ale pârâtei S.C. „*****” S.R.L., IDNO *****, în limita datoriei în sumă de 5 384 696 lei 59 bani și a dobînzii în sumă de 1 278 902, 18 lei. În rest cerințele S.C. „*****” S.R.L. au fost respinse.

Solicitarea recurentului

Invocând dezacordul cu încheierea instanței de fond, la 30.01.202 S.R.L. *****” a declarat cerere de recurs împotriva încheierii instanței de fond, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17.01.2024 cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie respinsă cererea de asigurare a acțiunii înaintată.

Argumentele părţilor

În argumentarea cererii de recurs a indicat că, în procedura judecătoriei Chişinău se examinează cererea de chemare în judecată intentată de către S.R.L. „*****” împotriva S.R.L. „**********” privind încasarea sumei.

S.R.L. „*****” consideră că, S.R.L. „**********” are o datorie în sumă de 5 384 469 lei şi solicită încasarea acestei sume, precum şi încasarea sumei de 1 278 902 lei dobîndă şi 47 102 387 lei profitul ratat.

Debitorul S.R.L. „**********” nu susţine şi nu recunoaşte această datorie, care este litigioasă și consideră ca cererea de chemare în judecată are un caracter abuziv, este ilegală şi nefondată.

La data de 17.01.2024 instanţa a admis pe rol cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „*****” împotriva S.R.L. „**********” şi s-a expus asupra

solicitării de asigurare a acţiunii.

Prin încheierea nr. 2c-2/2024 din 17.01.2024 instanţa a aplicat sechestru pe mijloacele bancare, bunurile mobile şi imobile ale pîrîtei S.R.L. „**********” în limita datoriei de 5 384 469 lei datoriei de bază, a sumei de 1 278 902 lei dobîndă.

Cu încheierea nr. 2c-2/2024 din 17.01.2024 recurentul nu este de acord și solicită casarea integrală a acesteia din următoarele motive de fapt şi de drept.

Deorece sumele care se solicită a fi încasate drept datorie sunt nefondate şi lipsite de probatoriu consideră ă asigurarea acţiunii prin blocarea conturilor bancare şi bunurilor mobile şi imobile ale pîrîtei este disproporţională și nefondată.

Drepturile şi obligaţiei născute între S.R.L. „*****” şi S.R.L. „**********”, izvorăsc din Contract de subantrepriză nr. EV-MD-433-22 din 13.09.2022.

Datoria la care pretinde reclamantul a fost calculată reieşind din tariful pentru efectuarea marcajului rutier adjudecat la licitaţiile încheiate cu Administraţia de Stat a Drumurilor de către companiile câştigătoare. În cazul reclamantului tariful pentru lucrările de marcaj rutier a fost stabilit în contractul de subantrepriză.

Instanţa nu a verificat dacă documentele primare contabile ce probează livrarea lucrărilor au fost acceptate de S.R.L. „**********”. Sumele pretinse a fi încasate se bazează doar pe acte semnate de reclamant.

Contract de subantrepriză nr. EV-MD-433-22 din 13.09.2022, Anexa 1 Obligaţiile debitorului şi creditorului au apărut la data de 13.09.2022, când S.R.L. „**********” şi S.R.L. „*****” au încheiat contract de subantrepriză nr. EV-MD-433-22 prin care s-a stabilit că S.R.L. „*****” va executa lucrări de marcaj rutier conform anexelor pe traseul Chişinău-Ungheni-Sculeni Road km 6+446 km 24+050; km 74+177-km 96+200.

Conform Actelor de predare-primire a lucrărilor semnate de ambele părţi S.R.L. „*****” a executat 6 427 m.p , ceea ce constituie 24 004,85 Euro. Acest tarif a fost calculat conform Anexei nr. 1 la contractul sus-menţionat. Astfel, ca urmare a cercetării înscrisurilor s-a stabilit existenţa următoarelor acte de predare-primire a lucrărilor de marcaj rutier pe tronsonul Chişinău-Ungheni-Sculeni 6+446 km 24+050. Procesul-verbal a lucrărilor executate nr. 1 din 08.11.2022. Acest proces-verbal a fost semnat în perioada când în privinţa S.R.L. „**********” era intentat proces de insolvabilitate, din care considerente procesul-verbal a fost contrasemnat și de administratorul provizoriu, Roşea Vitalie.

Suma de 24 004,85 Euro ce constituie valoare lucrărilor, a fost integral

achitată de S.R.L. „**********” prin intermediul clauzei contractuale a contractul de vânzare cumpărare încheiat între creditor şi debitor.

Prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat între S.R.L. „**********” şi S.R.L. „*****” din 13/09/2022 în capitolul 1 şi 3 este indicat modalitatea de plată a lucrărilor ce reies din Contractul de subantrepriză nr. EV MD 433-22 din 13.09.2022.

În acest sens o parte din contractul de vânzare-cumpărare a fost executat la moment de ambele părţi. Respectiv modalitatea de plată a lucrărilor este expres prevăzută de actele juridice semnate de ambele părţi.

În acest sens a fost deja executată doar o parte a contractului de vînzare-cumpărare fiind transmis către S.R.L. „*****”, echipamentul industrial Elibol pentru încălzirea mixturii bituminoase, în temeiul facturii fiscale IV 3697913 din 18.10.2022 şi Actul de predare-primire din 19.10.2022. Valoarea echipamentul industrial Elibol constituie 1 113 272, 16 lei.

Contractul de vînzare-cumpărare EV-MD-432/22 din 13.09.2022 la capitolul 3, Preţul şi ordinea de achitare, expres prevede legătura dintre acest contract şi cel de subantrepriză, deoarece prioritate au achitările conform Contractului de subantrepriză nr. EV MD 433-22 din 13.09.2022, prin efectuarea decontărilor reciproce.

Ca urmare a faptelor invocate mai sus, reieșind din actele primare contabile semnate și acceptate de ambele părţi stabilește că suma de 24 004,85 Euro calculată pentru executarea a 6 427 m.p în baza procesul-verbal a lucrărilor nr.l din 08.11.2022 (ce se referă la Anexa nr 1 din contract) a fost achitată integral.

Situaţia descrisă mai sus aduc părţile în poziţia cînd la data de 19.10.2023 deja este înregistrat un avans în favoarea S.R.L. „**********” în valoare de 1 132 360,16 lei.

Contract de subantrepriză nr. EV-MD-433-22 din 13.09.2022, Anexa 2 Obligaţiile debitorului şi creditorului au apărut la data de 13.09.2022, când S.R.L. „**********” şi S.R.L. „*****” a încheiat contract de subantrepriză nr. EV-MD-433-22 prin care s-a stabilit că S.R.L. „*****” va executa lucrări de marcaj rutier conform anexelor pe traseul Chişinău-Ungheni-Sculeni Road km 6+446 km 24+050; km 74+177-km 96+200.

Conform Actelor de predare-primire a lucrărilor semnate de ambele părţi S.R.L. „*****” a executat 9149 m.p , ceia ce constituie 33 604, 28 Euro. Acest tarif a fost calculat conform Anexei nr. 2 la contractul sus-menţionat. Astfel, ca

urmare a cercetării înscrisurilor s-a stabilit existenţa următoarelor acte de predare-primire a lucrărilor de marcaj rutier pe tronsonul Chişinău-Ungheni-Sculeni km 74+177-km 96+200. Procesul-verbal a lucrărilor executate nr.l din 21.09.2022, actul nr. 2 din 05.10.2022 act nr.3 din 31.10.2022. Aceste procese-verbale au fost semnate în perioada când în privinţa S.R.L. „**********” era intentat proces de insolvabilitate, din care considerente procesele-verbale au fost contrasemnate şi de administratorul provizoriu, Roşca Vitalie.

Reieşind din faptul că, tranzacţia de transmitere a tehnicii conform Contractului de vânzare-cumpărare EV-MD-432/22 din 13.09.2022 a fost în valoare de 59 808,18 Euro, iar lucrările efectuate conform Anexei nr.l au fost în sumă de 24 004, 85 Euro, reiese că diferenţa care a constituit avans acoperă și suma de 33 604, 28 Euro, luând în calcul discountul oferit de S.R.L. „*****” prin anexele semnate.

Astfel, lucrările real executate de S.R.L. „*****” au fost integral achitate de S.R.L. „**********” prin intermediul clauzei prevăzute de contractul de vânzare-cumpărare încheiat între creditor şi debitor.

Lucrările de marcaj manuale.

Conform materialelor anexate la dosar S.R.L. „*****” nu a prezentat procesul- verbal a lucrărilor executate manual, care să fi fost acceptate de debitor în modul prevăzut. La materialele cauzei a fost anexată scrisoarea nr 204 din 25.11.2022 prin care S.R.L. „*****” informează S.R.L. „**********” despre executarea lucrărilor manuale de aplicare a marcajului rutier de termoplast în volum de 1077 nr pe tronsonul rutier Chişinău-Ungheni-Sculeni km 74+177-km 96+200. La scrisoare este anexat procesul verbal nr 4 din 23.11.2022. Pe procesul verbal lipseşte semnătura reprezentantului S.R.L. „**********” la rubrica Beneficiar.

Ulterior, în instanţa de judecata, în circumstanţe neidentificate de recurent, a fost prezentat un proces-verbal nr 4 din 23.11.2022 semnat doar de administratorul provizoriu Roşca Vitalie.

Referitor la proceul-verbal a lucrărilor executate din 23.11.2022 menţionează că reclamantul nu poate pretinde la plata acestor lucrări din moment ce nu au fost recepţionate de pîrît.

La rubrica Beneficiar lipseşte semnătura reprezentantului S.R.L. „**********”.

Procesul-verbal este semnat de AA Roşca Vitalie.

Conform Legii cu privire la insolvabilitate art. 25, supravegherea exercitata de administratorul provizoriu în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (1) şi ale prezentului articol, în condiţiile în care nu s-a ridicat dreptul de administrare al debitorului, constă în analiza permanentă a activităţii debitorului şi avizarea prealabilă, după verificarea oportunităţii, a următoarelor operaţiuni:

a) plăţile din conturi bancare şi din casieria debitorului, care vor fi avizate fiecare în parte sau prin instrucţiuni generale cu privire la efectuarea plaţilor;

b) încheierea contractelor noi sau modificarea condiţiilor celor încheiate;

c) renunţarea la acţiune, recunoaşterea acţiunii sau încheierea tranzacţiei în litigiile cu participarea debitorului;

d) stingerea creanţelor altfel decât prin executare;

e) reducerea numărului sau a statelor de personal, modificarea contractului colectiv de muncă.

La această etapă administratorul provizoriu are atribuţii de supraveghere şi avizarea prealabilă. Actele semnate doar de administratorul provizoriu nu produc efecte juridice pentru debitor.

Calitatea lucrărilor -marcaj rutier traseul Chişinău-Ungheni-Sculeni Road km 6+446 km 24+050; km 74+177-km 96+200.

Lucrările de marcaj rutier au fost efectuate cu defecte, iar la solicitarea reclamantului nu au fot remediate defectele care au fost indicate în procesul-verbal din 05.10.2022, precum şi în alte scrisori anexate la materialele cauzei. Ca urmare a inspectării tronsoanelor indicate mai sus Administraţia de stat a drumurilor, precum şi compania Spea Engineering, a constatat existenţa defectelor marcajului rutier şi a solicitat de la S.R.L. „**********” remedierea defectelor apărute în perioada de garanţie. În acest sens a recepţionat 2 scrisori la data de 05.09.2023, care au fost expediate imediat S.R.L. „*****”, fapt confirmate prin avizele de recepţie.

Deorece defectele nu au fost remediate în termenii indicaţi în Notificarea adresată către S.R.L. „*****”, S.R.L. „**********” a fost obligat să remedieze pe cont propriu defecţiunile la marcajul rutier.

În acest sens a fost procurată vopsea suplimentară în temeiul ordinului de plată nr. 12 din 26.09.2023 în sumă de 5000 USD şi Ordinului de plată nr. 11 din 26.09.2023 în sumă de 26800 USD. În lucrările de remediere va fi folosită tehnica procurată suplimentar de S.R.L. „**********” şi angajaţii proprii care vor majora cheltuielile suportate de S.R.L. „**********”.

Respectiv, concluzionează ca nici lucrările achitate nu au fost efectuate calitativ şi în volumul deplin, ceia ce denotă reaua-credinţă a reclamantului, iar născocirea cărorva litigii şi sechestru pe conturi este un şantaj folosit drept mecanism forţat de achitare a serviciilor necalitative.

Documentele primare contabile emise de S.R.L. „*****”.

Cerinţele de intentare a insolvabilităţii depuse de S.R.L. „*****” se bazează pe acte primare contabile care nu au fost semnate şi acceptate de S.R.L. „**********”. Suma de 4 512 618, 10 lei conform facturii fiscale AAJ 8957262 din 05/12/2022, 112 000, 60 lei conform facturii fiscale AAJ 9857263 din 30/11/2022 și a sumei de 760 077,90 lei conform facturii fiscale AAJ9857264 din 2/12/2022 au fost respinse de S.R.L. „**********”, deoarece sunt completate incorecte, fără justificare de executare. Tariful la lucrările de marcaj rutier este cel indicat în contractul de subantrepriză nr. EV-MD-433-22 din 13.09.2022.

Factura fiscală AAJ 9857263 din 30/11/2022 în sumă de 112 000, 60 lei nu a fost acceptată şi semnată de S.R.L. „**********” din următoarele motive. S.R.L. „**********” nu a semnat careva acte care ar confirma acceptarea serviciilor de reparare a autogreiderului. Serviciile indicate nu sunt legate de careva tehnică care să fie identificat ca activ al S.R.L. „**********”, or în factura fiscală AAJ 9857263 din 30/11/2022 lipsesc careva menţiuni. Devizul lucrărilor de reparţie prezentat de creditor la şedinţa din 25.09.2023 nu probează care piese au fost schimbate şi care este valoare manoperei legate de reparaţia greiderului.

Factura fiscală AAJ9857264 din 16 decembrie 2022, în sumă de 760 077,90 nu a fost acceptată şi semnată de S.R.L. „**********”, deoarece lucrări manuale nu au fost recepţionate, ori lucrările manuale de aplicare a marcajului rutier de termoplast în volum de 1077 m2 pe tronsonul rutier Chişinău-Ungheni-Sculeni km 74+177-km 96+200, nu au fost recepţionate de beneficiar. La materialele cauzei s-a anexat o scrisoare şi procesul verbal nr 4 din 23.11.2022 semnat de S.R.L. „*****”. Pe procesul verbal lipseşte semnătura reprezentantului S.R.L. „**********” la rubrica Beneficiar.

Respectiv, actele primare contabile anexate la materialele cauzei nu pot proba că datoria creditorului este certă şi legală.

Conform art.174 din Codul de Procedură Civilă, instanţa la solicitarea reclamantului aplică masuri de asigurare în cazul în care există un risc ca o eventuală hotărîre ar fi în imposibilitate de executat.

Aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii este condiţionată şi prin faptul că, ar

exista un periculum in mora (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare), cât şi imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti de admitere.

Prin urmare, aplicarea măsurilor de asigurare trebuie să corespundă cadrului legal aplicabil speţei şi să asigure executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti de admitere a acţiunii, cu condiţia ca argumentele reclamantului urmau să fie din start temeinice şi bine justificate, cu suport probatoriu, să provoace de la bun început o îndoială întemeiată a unui pericol privind crearea unor dificultăţi judecătoreşti sau imposibilitatea executării hotărârii judecătoreşti.

Menţionează că, anterior reclamantul s-a adresat şi cu cerere privind intentarea insolvabilităţii către debitorul S.R.L. „**********”, iar datoria la care pretinde reclamantul a fost dezbătută şi în cadrul şedinţelor de judecată, unde sumele nu au fost probate ca datorii.

La p.99 a Hotărîrii emise de judecătoria Chișinău la data de 02.10.2023 se indică că factura fiscală nr. AAJ9857262 în valoare de 4 512 618, 10 lei nu a fost acceptată şi semnată de S.R.L. „**********”. Nu a fost semnată nici factura fiscală AAJ9857264 în sumă de 760 077,90 lei pe motiv că procesele-verbale de efectuare a lucrărilor nu au fost executate, respectiv instanţa stabileşte că efectuarea lucrărilor indicate în facturi nu a fost probată de S.R.L. „*****”.

Indică că, neavând datorii reale este în imposibilitatea de a activa şi de a executa lucrări de construcţie a drumurilor de importanta naţionala.

La moment construcţia drumurilor sunt achitate de Administraţia de Stat a Drumurilor din bani publici parveniţi de la Banca*****ană de Investiţii, iar orice întîrzîere în executarea constucţiilor drumurilor face imposibilă darea în exploatarea a acestora în termen. Sechestru pe cont este un impediment pentru activarea companiei şi achitarea lucrărilor necesare dării în exploatarea a drumurilor de importanta naţionala în termen.

Menţionează că absolut toate lucrările legate de construcţia drumurilor sunt verificate de compania Spea Engineering, care a fost aleasă drept supervizor a lucrărlor. Aceasta a stabilit toate defectele la marcajul rutier care au fost executate de reclamant neremediate pînă în prezent.

La data de 06.10 2023 S.R.L. „**********” a depus cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea prejudiciului de la S.R.L. „*****”, deoarece ultimul nu şi-a executat obligaţiile contractuale de efectuare a marcajului rutier, SRL ***** a fost penalizat şi a pierdut garanţia de 1 155 567,01 euro pentru

că nu a dat în exploatare drumul în termenii prevăzuţi de contract. De asemenea S.R.L. „**********” a suportat cheltuieli legate de lucrările de marcaj rutier neefectuate de S.R.L. „*****”.

Pe cale de consecinţă, soluţia primei instanţe, referitor la admiterea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acţiunii prin aplicarea sechestrelor, este incorectă şi neargumentată. Fiind o acţiune patrimonială reclamantul urmă să motiveze, că pîrîtul nu dispune de bunuri sau mijloace financiare pentru a executa o eventuală hotărâre a instanţei de judecată de încasare a sumei.

Respectiv, actele primare contabile anexate la materialele cauzei nu pot proba că datoria creditorului este certă şi legală.

Instanţa urma să verifice la etapa de aplicare a sechestrului cît de reală este datoria, dacă facturile fiscale au fost acceptate și semnate de pîrît.

Fără a aduce atingere fondului cauzei, instanţa urma să stabilească dacă datoria este reală şi se bazează pe acte primare contabile semnate de ambele părţi. La fel cum prima instanţă a stabilit că suma de 47 102 387 lei este litigioasă, de asemenea stabilește recurentul că suma de 5 384 469 lei datoria de bază, precum şi încasarea sumei de 1 278 902 lei dobândă la fel sunt litigioase.

Astfel instanţa indică că măsura de asigurare constituie o modalitate efectivă de protejare a drepturilor participanţilor la proces şi excluderea dificultăţilor ce ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti, însă instanţa nu argumentează dacă măsura de asigurare aduce atingere drepturilor pîrîtului, cu atît mai mult că nerespectarea termenilor de dare în exploatare a drumurilor în termenii prevăzuţi de contract atrag după sine pierderea garanţiilor.

La data de 28.03.2024 administratorul S.R.L. „*****”, Crudu Eduar a înaintat referință prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, solicitând respingerea recursului și menținerea încheierii instanței de fond, din următoarele considerente.

Conform art. 426/1 alin. (l) lit. b/1) din CPC, instanţa de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs nu corespunde prevederilor art. 437 alin. (l) din CPC.

Iar potrivit art. 437 alin. (l) lit. f) din CPC, cererea de recurs trebuie să cuprindă esenţa şi temeiurile recursului, argumentul ilegalităţii deciziei atacate.

Astfel, conform prevederilor legale menţionate mai sus, recursul formulat împotriva unei încheieri asigurătorii nu poate fi doar o simplă reiterare a poziţiei recurentului asupra fondului litigiului, ci trebuie să ofere argumente solide şi

valide pentru a demonstra că încheierea asiguratorie emisă de instanţa de fond este ilegală, adică emisă în afara legii.

În acest sens subliniază că conform dispoziţiilor art.174 CPC, la cererea participanţilor la proces, judecătorul poate dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii în aceeaşi zi în care este formulată cererea. Aceste măsuri de asigurare pot fi admise în orice fază a procesului, atunci când neaplicarea lor ar face imposibilă executarea ulterioară a hotărârii judecătoreşti.

De astfel, apreciază că textul dedus din art.174 CPC constituie o modalitate de asigurare a acţiunii civile, făcând parte din cadrul măsurilor de indisponibilizare şi de conservare a unor bunuri a pârâtului faţă de acte sau fapte de natură să pericliteze posibilitatea realizării efective, în momentul executării silite, a dreptului creditorului. Toate elementele procedurale prevăzute de legiuitor pentru înfiinţarea sechestrului asigurător nu aduc însă atingere, sub nici un aspect, drepturilor şi garanţiilor procesuale ale părţilor.

Prin urmare, odată ce procedura de asigurare a acţiunii este o procedură legală prevăzută de art.174 CPC, atunci încheierea asiguratorie emisă de instanţă apriori nu poate fi ilegală, deoarece este întemeiată conform dispoziţiilor legale. În cazul în care, pârâtul nu este de acord cu măsurile de asigurare aplicate, acesta este în drept să declare recurs pe motive de ilegalitate, invocând clar care norme de drept au fost încălcate de instanţă la pronunţarea încheierii asigurătorii. De exemplu, pârâtul poate să conteste încălcarea competenţei materiale sau jurisdicţionale, ori să argumenteze că procedura nu a fost respectată la pronunţarea încheierii, sau să indice alte încălcări a normelor legale exprese. Raportat la cazul dat constată că recurentul nu a prezentat nici un motiv de drept care să fi fost încălcat de instanţă la momentul emiterii încheierii asigurătorii.

Pârâtul invocă un sigur argument la declararea recursului şi anume faptul că, nu recunoaşte existenţa datoriei faţă de reclamant. Această obiecţie se referă la fondul cauzei, adică la aspectele de bază ale litigiului dintre părţi şi respectiv nu poate constitui în mod direct temei pentru recurs în contestarea încheierii asigurătorii.

Într-o procedură de asigurare a acţiunii, scopul principal al instanţei este de a proteja interesele părţilor implicate până la soluţionarea definitivă a litigiului. Prin urmare, încheierea asiguratorie nu se pronunţă asupra fondului cauzei, ci doar asigură respectarea unor măsuri temporare pentru a proteja interesele reclamantului şi pentru a asigura executarea viitoarei hotărârii pe cazul dat.

În sprijinul argumentelor prezentate, invocă jurisprudenţa Uniunii*****ne, mai precis două decizii relevante ale Curţii Constituţionale a României. Prima este Decizia Curţii nr.166 din 22.03.2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.372 din 03.05.2005, iar a doua este Decizia Curţii nr.597 din 20.05.2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr.437 din 11.06.2008. Aceste decizii au statuat în mod expres că procedura măsurilor asigurătorii nu soluţionează fondul dreptului, ci are o finalitate subsecventă, urmărind să asigure valorificarea acestuia.

Cu alte cuvinte, în conformitate cu jurisprudenţa menţionată, este evident că procedura aplicării măsurilor asigurătorii nu vizează rezolvarea fondului litigiului, ci este orientată spre garantarea realizării drepturilor părţilor implicate până la momentul soluţionării definitive a cauzei. Astfel, încheierea asiguratorie emisă de instanţă nu face referire asupra legalităţii pretenţiilor reclamantului sau a obiecţiilor pârâtului, ci doar aplică măsuri de protecţie temporară a drepturilor părţilor până când fondul cauzei va fi judecat în mod complet şi definitiv.

Prin urmare, jurisprudenţa ţărilor membre a Uniunii*****ne reiterează faptul că contestarea unei încheieri asigurătorii trebuie să se bazeze pe motive de ilegalitate procedurală sau de drept, iar neacceptarea datoriei de către pârât nu este în sine un motiv legal pentru a contesta ilegalitatea unei astfel de încheieri.

Este important să sublinieze că casarea încheierii asigurătorii de către Curtea de Apel pe motivele invocate de recurent, cum ar fi nerecunoaşterea datoriei sau constatarea lipsei acesteia la această etapă, ar constitui în sine o ilegalitate, care încalcă direct şi în mod flagrant principiul unui proces echitabil, deoarece decizia Curţii în acest caz, ar echivala cu soluţionarea fondului litigiului înainte de administrarea probatoriului.

În esenţă, solicitarea de casare a încheierii asiguratorie pe motive de nerecunoaştere a acţiunii din partea pârâtului este inacceptabilă din punct de vedere procedural, deoarece se solicită la aceasta etapă premergătoare de a interveni în chestiunea de fond al litigiului, ceea ce ar duce la distorsionarea întregul proces judiciar.

În contextul celor expuse, luând în considerare că pârâtul nu a arătat în recurs motivele de ilegalitate comise de instanţa de fond la pronunţarea încheierii asigurătorii din 17.01.2024, conchide că acest recurs urmează a fi restituit sau respins ca neîntemeiat,

De asemenea recurentul indică că, asigurarea acţiunii dispusă de instanţă prin blocarea conturilor bancare şi bunurilor mobile/imobile este disproporţională.

Reiterează că prin acţiunea formulată reclamanta solicită în contradictoriu cu pârâta încasarea datoriei de 53.765.985,77 lei. Cu toate acestea, Judecătoria Chişinău, la rândul său, a aplicat măsuri de asigurare într-o proporţie mult mai mică, respectiv doar în limita sumei de 6 663 598,77 lei. Acest lucru înseamnă că instanţa a dispus un sechestru asigurător doar în proporţie de 12,39% din valoarea totală a acţiunii.

Această decizie a instanţei demonstrează că drepturile pârâtului nu sunt nicidecum lezate, ci dimpotrivă, sunt protejate în mod corespunzător, Prin impunerea unei măsuri de asigurare într-o proporţie relativ mică, instanţa a ţinut cont de echilibrul între interesele părţilor implicate în proces. Astfel, pârâtul nu este supus unei presiuni financiare excesive sau unei situaţii care ar putea să îi afecteze negativ drepturile.

Subliniază că impunerea unei măsuri de asigurare într-o proporţie atât de redusă în raport cu suma solicitată de reclamantă indică faptul că, instanţa a evaluat corect riscurile şi a considerat că o astfel de măsură este suficientă pentru a proteja interesele reclamantei, fără a prejudicia drepturile pârâtului.

Prin urmare, se poate concluziona că decizia instanţei de a aplica măsuri de asigurare într-o proporţie limitată nu poate fi considerată nici pe departe o măsură disproporţională împotriva pârâtului, ci dimpotrivă, demonstrează un echilibru judicios între interesele părţilor şi respectarea principiilor unui proces echitabil.

Precizează că, încheierea asiguratorie a fost pusă în executate prin executorul judecătoresc Balan Cornelia, iar datele furnizate de către executorul judecătoresc oferă o perspectivă clară asupra situaţiei financiare a pârâtului. Astfel, conform acestor date, se constată că societatea pârâtului nu dispune de mijloace băneşti în conturile bancare, iar în timpul aplicării sechestrului asigurător nu a efectuat nici o operaţiune bancară. Aceasta demonstrează fără echivoc că societatea pârâtului se află într-o situaţie pasivă, fără a genera venituri.

Faptul că societatea debitoare nu deţine mijloace financiare şi nu desfăşoară activităţi bancare evidenţiază necesitatea şi temeinicia soluţiei instanţei de a aplica măsuri asigurătorii. Este evident că există un pericol iminent ca creanţele reclamantului să nu poate fi executate în cazul în care acesta ar obţine câştig de cauză în proces.

Prin urmare, soluţia instanţei de a impune măsuri asigurătorii este justificată şi necesară în cazul dat. Având în vedere situaţia financiară a pârâtului, care nu dispune de mijloace financiare şi nu desfăşoară activităţi bancare, aplicarea măsurilor asigurătorii este singura modalitate de a asigura protejarea drepturilor părţilor implicate în proces şi de a evita riscul de neexecutare a hotărârii judecătoreşti care urmează a fi pronunţată pe cazul dat.

În plus este de menţionat că, accesând portalul electronic al Judecătoriei Chişinău, constată că societatea pârâtului începând din anul 2020 se confruntă cu multiple proceduri de declarare a insolvabilităţii faţă de S.R.L. „**********”, iniţiate de diverşi creditori.

De exemplu, dosarele nr.2i-606/2020 şi nr.2i-290/2022, înregistrate la cererea introductivă a creditorilor S.R.L. „Nemțanu Service” şi S.R.L. „Dacom Construct”, reprezintă doar câteva dintre cazurile în care societatea debitoare este implicată în proceduri de insolvabilitate.

Situaţia financiară a debitorului, evidenţiată şi prin procesele de insolvabilitate deschise împotriva sa, arată în mod evident că acesta se află într-o situaţie precară şi că debitorul nu dispune de suficiente resurse financiare pentru a acoperi datoriile sale. Faptul că debitorul este în mod constant dat în judecată de diverşi creditori, inclusiv cu solicitarea de a intenta proces de insolvabilitate faţă de acesta, indică faptul că starea patrimonială a acestuia este într-o continuă decădere, fiind supus presiunii continue exercitate de creditori.

În concluzie, datele furnizate de executorul judecătoresc care atestă absenţa operaţiunilor bancare efectuate de debitor pe parcursul executării măsurilor de asigurare, alături de informaţiile accesate de pe protalul Judecătoriei Chişinău, care arată că societatea debitoare se află antrenată în mai multe procese judiciare, având ca obiect intentarea procesului de insolvabilitate, consolidează argumentele în favoarea necesitării şi temeiniciei soluţiei instanţei de fond de aplicare a sechestrului asigurător pe bunurile pârâtului.

În cadrul examinării recursului împotriva încheierii asigurătorii, instanţa de apel nu are competenţă de a soluţiona fondul litigiului, aşa cum îl invocă recurentul prin argumentele sale referitoare la nerecunoaşterea datoriei. Cu toate acestea, în efortul de a respinge afirmaţiile neadevărate ale recurentului şi de a contribui la formarea unei înţelegeri adecvate şi corecte din partea instanţei, chiar dacă aceasta nu are competenţă de a soluţiona fondul litigiului în cadrul acestui

recurs, oferă o expunere detaliată şi argumentată a poziţiei sale în vederea confirmării validităţii pretenţiilor formulate în contradictoriu cu pârâtul.

În baza Acordului de împrumut nr.41442 din 29.10.2010, semnat între Republica Moldova şi Banca*****ană pentru Reconstrucţii şi Dezvoltare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.246/2010 şi urmare a desfăşurării licitaţiei internaţionale Î.S. „Administraţia de Stat a Drumurilor”, în calitate de Implementator al Proiectului, a adjudecat companiei Euro-Asian Construction Corportiona „Evrascon” JSC, contractul nr. RSP/W5/01 „Restabilirea drumului R1 Chişinău-Ungheni-Sculeni, sector km 74+177-km 96+200", semnat la 12.06.2014. Compania Euro-Asian Constructiona Corporaţion „Evrascon" JSC activează pe teritoriul Republicii Moldova prin intermediul reprezentantului său local, *****” SRL (Republica Moldova), conform contractului de alocare nr.MD- 003, semnat între aceste două companii la 12.06.2014.

În scopul implementării contractului nr.RSP/W5/01, în data de 26.04.2022 reprezentatul societăţii EVRASCON ASC dl Nicat Axundov a adresat o solicitare către societatea S.R.L. „*****”, invitându-i să prezinte o ofertă de preţ pentru executarea lucrărilor de marcaj a drumurilor. În răspunsul din 27.04.2022, ”*****” SRL a transmis oferta sa la aceeaşi adresă de e-mail, stabilind că lucrările solicitate de Evrascon ASC vor fi efectuate la preţul de 12,8 euro pe metru pătrat, (exclusiv TVA) care nu include costul materialelor şi 26 euro pe metru pătrat, (exclusiv TVA), care include costul materialelor.

Prin e-mailul din 04.05.2022, S.R.L. „**********” a reacţionat la oferta primită, solicitând S.R.L. „*****” să furnizeze o listă detaliată de documente necesare pentru a fi depuse la Administraţia de Stat a Drumurilor, cu scopul de a obţine aprobarea în calitate de subantreprenor. În urma acestor demersuri, în data de 21.06.2022 prin scrisoarea eliberată de inginerul proiectului SPEA Engineering către Administraţia de Stat a Drumurilor şi EACC Evrascon, reclamantul S.R.L. „*****” a primit confirmarea oficială că a fost acceptat în calitate de subantreprenor pentru executarea lucrărilor conform proiectului.

Această secvenţă de evenimente reflectă un caz tipic de încheiere a unui contract de subantrepriză, în care oferta transmisă de S.R.L. „*****” şi acceptată ulterior de către S.R.L. „**********”, la preţul stabilit de 12,8 euro pe metru pătrat (exclusiv TVA), fără preţul materialelor, a stat la baza concretizării colaborării dintre cele două companii.

În confirmarea celor expuse mai sus vin dispoziţiile art.1047 din Codul civil, care stipulează că, „Contractulse consideră încheiat în momentul primirii acceptului de către ofertant. Dacă în contract nu este indicat locul încheierii, el se consideră încheiat la domiciliul sau sediul ofertantului”.

În contextul specific cazului dat dispun de oferta transmisă de S.R.L. „*****” prin care aceasta îşi exprimă acordul de a executa lucrările de marcaj a drumurilor la preţul de 12,8 euro metru pătrat, exclusiv TVA, fără materiale. Această ofertă reprezintă o propunere contractuală distinctă, iar confirmarea primită din partea pârâtei şi a Administraţiei de Stat a Drumurilor de a permite S.R.L. „*****” să execute lucrările ca subantreprenor constituie acceptul la oferta respectivă.

Prin urmare, potrivit dispoziţiilor legale menţionate, contractul se consideră încheiat în momentul în care S.R.L. „*****” a primit acceptul din partea pârâtei, confirmând astfel condiţiile ofertei şi acordându-i reclamantei dreptul de a acţiona în calitate de subantreprenor.

Prin urmare, având în vedere elementele de fapt şi fundamentale legale se poate concluziona că, la data de 21.06.2022 între părţile implicate în acest proces s-a încheiat un contract de subantrepriză în mod legal şi valabil prin care reclamanta S.R.L. „*****” s-a obligat să efectueze lucrări de marcaj a drumurilor conform proiectului, iar pârâta S.R.L. „**********” s-a obligat să plătească pentru aceste lucrări preţul de 12,8 euro pe metru pătrat, exclusiv TVA, fără a include costul materialelor.

Menționează că în scopul executării acestui contract părţile au semnat mai multe procese-verbale de recepţie a lucrărilor, în special procesele-verbale nr.1/21.09.2022, 2/05.10.2022, 3/31.10.2022, 1/08.11.2022 şi 4/23.11.2022.

Aceste documente reprezintă confirmări semnificative ai desfăşurării şi finalizării lucrărilor în cadrul contractului. Prin urmare, aceste procese-verbale, semnate de către reprezentanţii ambelor părţi, reprezintă un cadru robust de dovezi privind existenţa şi implementarea contractului de subantrepriză la preţul de 12,8 euro pe metru pătrat.

De asemenea subliniază că, toate procesele- verbale de executare a lucrărilor au fost semnate în mod corespunzător de către reprezentantul legal al S.R.L. „**********” şi contrasemnate de Administratorul Autorizat Roşca Vitalie. Această constatare constituie o probă pertinentă şi irevocabilă a acceptării şi a conformităţii lucrărilor cu specificaţiile contractuale stabilite iniţial.

Prin urmare, procesele-verbale nr.1/21.09.22, nr.2/05.10.2022, nr.3/31.10.2022, nr.1/08.11.2022 semnate de reprezentantul legal al S.R.L. „**********” şi contrasemnate de AA Roşca Vitalie desemnat de instanţa de insolvabilitate, reprezintă o confirmare oficială şi angajantă a faptului că lucrările au fost executate în conformitate cu standardele şi cerinţele contractuale. Acest aspect este important în determinarea momentului la care intervine obligaţia de plată din partea Clientului.

În lumina acestor fapte, subliniază că odată ce lucrările au fost acceptate de către Client, conformitatea acestora fiind confirmată prin semnătura reprezentantului legal al debitoarei şi a administratorului autorizat desemnat de instanţa de insolvabilitate, apare şi obligaţia explicită a clientului S.R.L. „**********” de a achita preţul convenit pentru lucrările prestate.

Această obligaţie este reglementată de prevederile art.1372 din Codul civil, care stipulează în mod expres că, după recepţionarea lucrării, clientul este obligat să plătească retribuţia convenită de părţi.

Prin urmare, conchide că, având în vedere semnarea proceselor-verbale de executare a lucrărilor de către reprezentatul legal S.R.L. „**********” şi de administratorul autorizat desemnat de instanţa de insolvabilitate, conformitatea şi acceptarea lucrărilor sunt confirmate oficial, generând astfel obligaţia clară şi legală de plată a preţului convenit pentru aceste lucrări, conform dispoziţiilor exprese din Codul civil.

Precizează că, conform proceselor-verbale de executare a lucrărilor nr.1/21.09.2022, nr.2/05.10.2022, nr.3/31.10.2022 nr.1/08.11.2022 părţile, respectiv S.R.L. „*****” şi S.R.L. „**********”, au ajuns la un acord în ceea ce priveşte modalitatea de calcul a retribuţiei pentru lucrările efectuate. Este esenţial să sublinieze că acest acord a fost consfinţit în scris prin semnarea proceselor-verbale, documentele care reprezintă expresia voinţei părţilor şi a consensului lor cu privire la modalitatea de calcul a preţului pentru lucrări.

În aceste procese-verbale, părţile au convenit că lucrările executate de ”*****” SRL vor fi plătite de S.R.L. „**********” fie la preţul indicat în contract, fie conform ultimei licitaţii de acest gen de lucrări din cadrul Administraţiei de Stat a Drumurilor (ASD). Această înţelegere a fost validată de semnăturile reprezentanţilor legali şi confirmată de administratorul autorizat desemnat de instanţa de insolvabilitate, reprezentând astfel un consens asupra metodei de stabilire a preţului pentru lucrările efectuate.

Prin urmare, S.R.L. „**********” s-a obligat în mod explicit să plătească ”*****” SRL la unul dintre cele două preţuri convenite, fie conform preţului specificat în contract (12,8 euro pe m/p), fie conform ultimei licitaţiei relevante din cadrul ASD (15,43 euro pe m/p). Aceasta reprezintă o angajare contractuală validă a clientului S.R.L. „**********” de a plăti suma acordată, iar dreptul de a emite factura şi a pune în executare aparţine exclusiv S.R.L. „*****”, în calitate de executant al lucrărilor.

Conform art.1009 din Codul civil, dacă întinderea contraprestaţiei nu este determinată, în caz de dubiu, determinarea se face de partea care pretinde contraprestaţia.

În cazul dat, S.R.L. „**********” a lăsat întinderea contraprestaţie la alegerea S.R.L. „*****” la unul dintre cele două preţuri convenite prin procesele-verbale de recepţie semnate. Prin aceasta, clientul S.R.L. „**********” a recunoscut că există alternative stabilite pentru calculul contraprestaţiei şi că S.R.L. „*****” are prerogativa de a decide asupra modului în care aceasta va fi determinată. Având în vedere că S.R.L. „**********” a acceptat explicit aceste condiţii, conformitatea cu ele devine obligatorie şi constituie un temei legal pentru a emite factura şi a solicita plata în conformitate cu prevederile stabilite prin procesele- verbale semnate de ambele părţi. Acest drept de alegere conferă executantului S.R.L. „*****” posibilitatea de a factura în conformitate cu preţul care i se pare cel mai avantajos sau adecvat, în funcţie de circumstanţele specifice a relaţiei cu clientul.

În consecinţă, S.R.L. „*****” a optat să stabilească preţul de facturare la nivelul de 15,43 euro pe metru/pătrat, fără TVA, preţul care corespunde cu ultima licitaţie relevantă organizată de ASD pentru servicii similare. Această alegere a fost făcută pentru a îmbunătăţi acceptarea şi viabilitatea financiară a facturii, luând în considerare atât opoziţia vehementă a clientului, cât şi necesitatea de a menţine un preţ echitabil.

Pentru a garanta transparenţa şi pentru a anticipa posibilele vicii ascunse în viitor, S.R.L. „*****” a aplicat un discount de 3,33 euro pe metru pătrat la preţul observat la licitaţie, reducând astfel preţul final la 12,10 euro pe metru pătrat, fără TVA. Această decizie reflectă atenţia acordată calităţii lucrărilor şi dorinţa de a menţine o relaţie de încredere cu clientul, asigurându-se că preţul facturat reflectă corect valoarea şi calitatea lucrărilor efectuate.

Calculul sumei totale aferente lucrărilor, confirmate prin procesele-verbale de recepţie, la preţul final de 12,10 euro pe metru pătrat, (exclusiv TVA) rezultă într-o sumă totală de 4 512 618,10 lei (inclusiv TVA).

Faptul că S.R.L. „*****” a optat pentru un preţ final de 12,10 euro pe metru pătrat, fără TVA, care este mai mic decât preţul stabilit în contractul încheiat cu *****” SRL în urma acceptării ofertei din 21.06.2022, evidenţiază buna-credinţa şi determinare în stabilirea unui preţ echitabil şi corect. Aceasta arată că S.R.L. „*****” nu îşi doreşte să obţină avantaje financiare nejustificate, ci că încearcă să ajungă la un consens care să ţină cont de interesele ambelor părţi.

Prin această abordare, S.R.L. „*****” a demonstrat responsabilitate în gestionarea relaţiei contractuale, încercând să îmbine interesele ambelor părţi şi să asigure o evaluare justă şi transparentă a valorii lucrărilor efectuate.

În lumina recunoaşterii oficiale a execuţiei lucrărilor, confirmate prin semnarea proceselor-verbale nr. 1/21.09.2022, nr.2/05.10.2022, nr.3/21.10.2022 şi nr.1/08.11.2022 de către reprezentantul legal al S.R.L. „**********”, acesta devine subiectul unei obligaţii clare şi neîndeplinite de plată către creditorul S.R.L. „*****”. Conform prevederilor legale, în special art.1372 din Codul civil, după recepţionarea lucrării, clientul S.R.L. „**********” este obligat să plătească retribuţia convenită de părţi. în acest caz, retribuţia convenită se ridică la suma de 3.760.515,08 lei fără TVA sau 4.512.618,10 lei cu TVA, conform preţului final stabilit de comun acord în procesele verbale de recepţie. Este esenţial de subliniat că această obligaţie de plată nu a fost îndeplinită de către debitoare până în prezent, contrar termenilor şi condiţiilor acceptate de ambele părţi.

Având în vedere cele de mai sus, apreciază că deţine împotriva debitoarei S.R.L. „**********” o creanţă certă, lichidă şi exigibilă în valoare de 5 384 696,59 lei (inclusiv TVA).

Învederează instanţei că creanţa este certă, lichidă şi exigibilă întrucât existenţa sa este neîndoielnică şi rezultă din cuprinsul documentelor acceptate şi asumate în totalitate de către debitoare.

Menționează că, poziţia pârâtului în proces în special se bazează doar pe un înscris denumit - Contract de subantrepriză nr. EV-MD-433-22 din 13.09.2022, care în esenţă este un act fictiv ce deţine semnături false.

Având în vedere cele expuse, solicităm instanţei de apel să constate şi să ia în considerare faptul că, înscrisul depus la dosar de către recurent şi identificat ca „Contract de subantrepriză nr. EV-MD-433-22 din 13.09.2022” este un act

falsificat. Argumentează această cerere prin susţinerea că înscrisul respectiv nu a fost semnat de reprezentantul legal ai S.R.L. „*****”, constituind astfel un document neconform cu realitatea şi cu acordul iniţial dintre părţi.

Menţionează că, depunerea la dosarul cauzei a unui înscris falsificat, a generat din partea S.R.L. „*****” solicitarea de prezentare a originalului în cadrul şedinţei pentru examinare. Cu toate acestea, demersul de a prezenta originalul nu a fost satisfăcut, avându-se în vedere că la dosar se află doar copii certificate şi autentificate notarial ale acestuia. Argumentul prezentat de pârât, conform căruia copiile certificate şi autentificate notarial sunt suficiente pentru a fi considerate probe, este contestat în mod fundamental.

În baza dispoziţiilor procedurii civile, se susţine că, într-un proces judiciar, probele sunt reprezentate de înscrisuri şi nu de copiile acestora. În cazul în care autenticitatea unui înscris este pusă sub îndoială sau contestă semnătura de pe acesta, legea prevede că aceasta trebuie combătută prin examinarea originalul respectivului înscris.

În situaţia de faţă, având în vedere că originalul nu a fost prezentat şi că reclamanta a contestat autenticitatea şi semnătura de pe înscris, copiile certificate şi/sau autentificate nu pot fi considerate probe în proces. Certificarea şi autentificarea copiei unui înscris atestă doar corespunderea între copie şi original, iar în lipsa prezentării originalului, aceste copii nu pot sta ca probe la baza unei hotărâri judecătoreşti.

În confirmare celor expuse vin dispoziţiile art.139 alin. (4) din Codul de procedură civilă, care stipulează că instanţa judecătorească nu poate considera dovedit un fapt adeverit numai prin copia de pe documente, dacă originalul este pierdut.

Aşadar, această normă legală are implicaţii semnificative în cazul de faţă, unde autenticitatea şi validitatea unui înscris sunt puse sub semnul întrebării.

Conform art.139 alin. (4) din CPC, originalul unui document este considerat mijloc de probă preferat şi incontestabil. în cazul în care originalul este pierdut, prevederile legale nu permit acceptarea dovezilor furnizate exclusiv sub forma de copii. în situaţia concretă, recurentul a prezentat copii certificate şi autentificate ale presupusului contract de subantrepriză, însă pentru motive de a muşamaliza actul falsificat, originalul nu a fost prezentat.

Prin urmare, orice fapt invocat de intimat, cum ar fi existenţa unui contract cu un alt preţ pentru lucrările preconizate decât cel ofertat iniţial de către S.R.L.

„*****”, nu pot fi considerate dovedite în mod concludent prin copii ale documentelor. întrucât originalul nu este prezent şi a fost sugerată existenţa unui act fals, copiile depuse la dosar nu pot fi considerate probe pertinente în această cauză.

De asemenea este important de a pune în discuţie scrisoarea emisă de către debitor în data de 24.11.2022. Această scrisoare reprezintă o mărturie explicită a pârâtului cu privire la faptul că nu deţine originalul presupusului contract nr. EV-MD-433-22 din 13.09.2022. Mai mult, în documentul menţionat, pârâtul recunoaşte că deţine doar copii scanate ale acestui contract şi că acestea există şi în format electronic.

Această recunoaştere din partea debitoarei ridică o serie de întrebări cu privire la modalitatea în care aceasta a putut să autentifice notarial copia de pe contract în anul 2023, dacă încă din noiembrie 2022 afirmă că nu deţine originalul. Conform legii, autentificarea notarială confirmă că copia autentificată corespunde cu originalul. În cazul de faţă, întrebarea cheie devine cum a putut notarul să autentifice o copie în condiţiile în care pârâta însăşi declara că nu deţine originalul.

Susţine că această autentificare notarială poate fi obţinută doar prin prezentarea notarului a unui contract prefăcut, cu o semnătură falsă, dat fiind că pârâta nu deţine originalul încă din 2022. Acest aspect demonstrează că copiile depuse la dosar nu au fost obţinute în conformitate cu legea şi, în consecinţă, nu pot fi considerate probe valide în cadrul procesului.

Mai mult, argumentarea este susţinută şi de prevederile art.117 alin. (l) din Codul de procedură civilă, care stabilesc că, probele în cauze civile trebuie să fie elemente de fapt dobândite in modul prevăzut de lege În situaţia dată, recunoaşterea expresă a debitoarei conform scrisorii din 24.11.2022 că nu deţine originalul, arată că modalitatea în care aceasta a obţinut copiile şi, implicit, autentificarea lor notarială nu corespunde cu prevederile legale.

Astfel, conform prevederilor legale, în situaţia în care autenticitatea unui înscris este contestată şi originalul nu este prezentat pentru examinare, copiile certificate şi autentificate notarial nu pot fi considerate probe valabile şi nu ar trebui să servească drept temei pentru o hotărâre judecătorească.

Prin urmare, în lumina acestor argumente, se solicită instanţei de fond, respectiv instanţei de apel să excludă copiile înscrisului menţionate din probatoriul dosarului, având în vedere că acestea nu respectă cerinţele legale şi să ţină cont de acest aspect la soluţionarea apelului.

Suplimentar este de menţionat, că pentru neachitarea în termen a datoriei restante, debitorul datorează dobândă legală de întârziere în cuantum total de 1 278 902,18 lei conform calculului anexat.

În acest context, reclamanta consideră că pârâta a acţionat cu rea-credinţă şi a încălcat prevederile legale şi contractuale în mod intenţionat, şi prin urmare, prin acţiunea formulată solicită instanţei să ia toate măsurile necesare pentru a proteja drepturile şi interesele legitime a reclamantei şi pentru a asigura o compensare echitabilă a prejudiciului suferit.

De asemenea este de menţionat, că în anul 2022 reclamantul a contractat un credit bancar în cuantum de 570 000 euro pe baza unui plan de afaceri detaliat care indică că reclamantul urma să obţină un profit substanţial pe perioada 2023-2027 în cuantum total de 47102387 lei. Creditul bancar a fost alocat pentru asigurarea resurselor necesare realizării proiectului în conformitate cu termenii contractuali stabiliţi.

Ca urmare a nerespectării de către pârât a obligaţiilor asumate privind plata lucrărilor efectuate, reclamantul s-a confruntat şi se confruntă şi în prezent cu consecinţe grave. Iar în consecinţă nu doar proiectul nu a fost finalizat, dar s-a pierdut şi capacitate de a obţine profitul prognozat din acest proiect.

Conform art. 19 din Codul civil:

1) În condiţiile legii, persoana lezată intr-un drept al ei sau intr-un interes recunoscut de lege poate cerere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum si profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profitul ratat).

Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Având în vedere toate acestea, conchide că pârâta este considerată responsabilă pentru daunele cauzate Reclamantului în valoare totală de 47 102 387 lei/MDL, care acoperă pierderea directă în ceea ce priveşte profitul ratat, rezultată din gestionarea situaţiei generale de :

1. Neîndeplinirea Contractuală de către pârâtă: Prin contractul încheiat între părţi, pârâta s-a angajat să plătească lucrările efectuate de reclamant. Cu toate

acestea, pârâta nu a îndeplinit în mod corespunzător aceste obligaţii, ceea ce a dus la eşuarea proiectului în ansamblu. Acest lucru are un impact direct asupra capacităţii reclamantei de a obţine profiturile preconizate.

2. Pierdere de oportunitate şi Venit Ratat: Din cauza neîndeplinirii contractuale de către pârâtă, reclamanta a pierdut oportunitatea semnificativă de afaceri, care era esenţială pentru atingerea veniturilor estimate conform planului nostru de afaceri. Acest venit ratat, în valoare de 47102387 lei/MDL, reprezintă profiturile pe care le-am fi obţinut dacă pârâta ar fi îndeplinit contractul în mod corespunzător.

3. Prejudiciu Prevăzut de Lege: în conformitate cu legislaţia aplicabilă în domeniul contractelor şi a dreptului comercial, prejudiciul sub forma venitului ratat este un tip de prejudiciu recunoscut şi prevăzute de lege. Aceasta înseamnă că pârâta este legal responsabilă pentru pierderile pe care le-a suferit reclamanta din cauza încălcării contractului şi a eşecului de a efectua plăţile convenite.

Solicită instanţei să ia în considerare gravitatea prejudiciului pe care la suferit reclamanta şi să dispună măsurile corespunzătoare pentru a asigura că este despăgubit intimatul/reclamant în mod adecvat pentru pierderile financiare. În calitate de reclamant, consideră că are dreptul legal de a recupera venitul ratat în valoare de 47 102 387 lei/MDL, care le-a fost sustras din cauza neîndeplinirii contractuale de către pârâtă.

În considerarea celor mai sus prezentate, prin raportare la prevederile legale invocate, solicită respectuos respingerea cererii de apel formulată de debitoarea S.R.L. „**********” ca neîntemeiată.

Termenul de declarare a recursului

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Conform art. 181 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.

Materialele cauzei atestă faptul că, încheierea contestată a fost emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Centru la data de 17.01.2024, iar cererea de recurs a fost declarată la data de 30.01.2024, motiv din care, Colegiul civil consideră că,

cererea de recurs înaintată la 30.01.2024, a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.425 CPC.

Aprecierea instanţei de recurs

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil ajunge la următoarele.

Potrivit art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Potrivit art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema în fond.

Corespunzător prevederilor art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanţei de recurs pronunţată după examinarea recursului împotriva încheierii emise în primă instanţă rămâne irevocabilă din momentul pronunţării.

Instanța de recurs a constatat cu certitudine că, S.C. „*****” S.R.L. a solicitat încasarea din contul S.C. „*****” S.R.L. a datoriei în mărime de 53 765 985, 77 lei, reprezentând debitul restant aferent lucrărilor executate și neachitate în cuantum total de 5 384 696,59 lei, plata dobânzii legale penalizatoare în cuantum de 1 278 902, 18 lei și plata prejudiciului cauzat sub forma profitului ratat în cuantum de 47 102 387 lei.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantul S.R.L. „*****” a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv asupra mijloacelor bănești ale pîrîtei S.R.L. „**********” în limita valorii acțiunii.

În susținerea cerinței de asigurare, reprezentantul reclamantei a indicat că la dosar au fost anexate probe concludente care atestă faptul că pârâta acționează cu rea-credință și întârzie deliberat executarea obligațiilor față de reclamant. Această conduită neconformă a pârâtei reprezintă o formă de tergiversare în executarea obligațiilor de plată a datoriilor restante și plata daunelor aferente, ceea ce face că aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii să fie absolut necesară pentru a asigura că vor putea pune în aplicare viitoarea hotărâre judecătorească.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17.01.2024 a fost admisă parțial cererea cu privire la asigurarea acțiunii în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de S.C. „*****” S.R.L. către S.C. „*****”

S.R.L. privind încasarea datoriei. S-a aplicat sechestru pe mijloacele băneşti, bunurile mobile şi imobile ale pârâtei S.C. „*****” S.R.L., IDNO *****, în limita datoriei în sumă de 5 384 696 lei 59 bani şi a dobînzii în sumă de 1 278 902 lei 18 bani. În rest cerinţele S.C. „*****” S.R.L. au fost respinse.

Analizând situaţia de fapt din prezenta speţă vis-a-vis de cererea de asigurare a acţiunii în raport cu materialele cauzei, instanţa de recurs consideră oportun de a reitera prevederile art. 174 CPC, care statuează expres că, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

Potrivit art. 175 alin. (1) lit. a), alin. (2) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane. Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

Potrivit art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

În conformitate cu art. 270 alin. (l) lit. e) din Codul de procedură civilă, în încheierea judecătorească se indică motivele care au determinat concluziile instanţei şi legea guvernantă.

În conformitate cu prevederile art. l alin. (l) şi (2) al Protocolului 1 la CEDO, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional.

Dispoziţiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosinţa bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuţii, sau a amenzilor.

În cauza CtEDO Agosi vs Regatul Unit cererea nr.9118/80 *(par.48),* Curtea a menţionat că art.l Protocolul 1 stabileşte substanţa *(natura juridică)* a dreptului de proprietate.

Astfel, aceasta presupune în primul rând principiul general al respectului dreptului de proprietate *(prima frază a alin.(I).*

În al doilea rând *(la a doua frază a aceluiaşi alineat)* norma respectivă reglementează posibilitatea privării de proprietate şi o supune unor condiţii strict determinate de lege.

În al treilea rând *(alin. (2)* se oferă dreptul statului de a reglementa folosirea bunurilor proprietate privată conform interesului general al societăţii.

Necesitatea şi scopul primordial al aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri.

Astfel, participanţii la proces, înaintând instanţei cerinţe cu privire la aplicarea unor măsuri de asigurare a acţiunii, urmează să justifice prin circumstanţe reale, prin probe pertinente şi concludente necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii.

Prin urmare, orice demers sau cerinţă înaintată instanţei de judecată, necesită a fi argumentată atît în fapt cît şi în drept.

Colegiul civil menționează că, măsurile de asigurare a acţiunii, reglementate de art. 175 Codul procedură civilă, urmează a fi corelate cu obiectul acesteia, astfel încât să existe o legătură de conexitate între măsura de asigurare solicitată, scopul urmărit de parte prin solicitarea măsurii de asigurare a acţiunii şi obiectul acţiunii, astfel încît prin măsura de asigurare aplicată se garantează executarea efectivă a unei hotărâri judecătoreşti în cazul satisfacerii pretenţiei reclamantului.

Colegiul civil menționează că, S.C. „*****” S.R.L. a solicitat încasarea din contul S.C. „*****” S.R.L. a datoriei în mărime de 53 765 985, 77 lei, reprezentând debitul restant aferent lucrărilor executate si neachitate în cuantum total de 5 384 696,59 lei, plata dobânzii legale penalizatoare în cuantum de 1 278 902, 18 lei și plata prejudiciului cauzat sub forma profitului ratat în cuantum de 47 102 387 lei.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantul S.R.L. „*****” a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv asupra mijloacelor bănești ale pîrîtei S.R.L. „**********” în limita valorii acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17.01.2024 a fost admisă parțial cererea cu privire la asigurarea acțiunii în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de S.C. „*****” S.R.L. către S.C. *****” S.R.L. privind încasarea datoriei. S-a aplicat sechestru pe mijloacele bănești, bunurile mobile și imobile ale pârâtei S.C. „*****” S.R.L., IDNO *****, în limita datoriei în sumă de 5 384 696 lei 59 bani și a dobînzii în sumă de 1 278 902 lei 18 bani. În rest cerințele S.C. „*****” S.R.L. s-au respins.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a reținut că, la caz, suma pretinsă spre încasare de către reclamant cu titlu de plata prejudiciului cauzat sub forma profitului ratat în cuantum de 47 102 387 lei este litigioasă, iar instituirea măsurilor de asigurare a acțiunii și asupra acestor sume, este nejustificată, dat fiind faptul că, la etapa examinării chestiunii privind aplicarea măsurilor de asigurare, există riscul ca instanța de judecată să se expună asupra fondului cauzei. Astfel, suma prejudiciului cauzat sub forma profitului ratat, depinde de temeinicia și soluția dată pe fond de către instanța de judecată.

Contextual, Colegiul civil notează că, reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, bunurile imobile și asupra mijloacelor bănești din conturile bancare a pîrîtului/recurent în limita acțiunii formulate, care la caz, constituie suma de 53 765 985,77 lei compusă din:

-5 384 696,59 lei – debitul restant aferent lucrărilor executate și neachitate;

-1 278 902,18 lei- dobânda legală;

-47 102 387 lei – prejudiciul cauzat sub formă de venit ratat.

Soluționând cerința formulată de reclamantul S.R.L. „*****” privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii înaintate, instanța de fond a dispus asupra admiterii parțiale a cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare și a dispus aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, bunurilor imobile și mijloacelor bănești ale S.R.L. „**********” în limita datoriei în sumă de 5 384 696,59 lei și a dobânzii de întîrziere în sumă de 1 278 902, 18 lei, în rest cererea fiind respinsă.

Astfel la caz, în urma analizei circumstanțiale a probelor administrate la materialele cauzei, în coraport cu normele legale relevante cazului dedus judecării, Colegiul civil atestă că, instanța de fond a reținut just și temeinic în concluzia soluției sale că partea reclamantă a furnizat suficiente probe justificative a faptului

existenței riscului de neexecutare a unei hotărâri judecătorești eventuale, materialele cauzei atestă și confirm cele invocate la caz.

Din informațiile administrate la materialele cauzei, Colegiul civil reține că în speță, reclamantul S.R.L. „*****” pretinde încasarea din contul pârâtului S.R.L. „**********” a datoriei formate ca urmare a neonorării obligațiunilor contractuale, precum și existența mai multor cereri a altor creditori cu privire la încasarea datoriilor, inclusiv și prin depunerea cererilor introductive cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de debitor.

Colegiul civil reține că, înstrăinarea de către pârât/ intimat S.R.L. „**********” a bunurilor deţinute cu drept de proprietate, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acţiunii, ar duce inclusiv la imposibilitatea executării unei eventuale hotărârii judecătoreşti favorabile reclamantului.

Contextual, Colegiul judiciar atestă că motivele invocate de partea reclamantă la caz, justifică aplicarea măsurilor de asigurare, fiind motivate în fapt, având un scop legitim, or neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti, având în vedere situația existenței multiplelor litigii pendinte pe rolul instanțelor de judecată, în care este vizată întreprinderea pârâtă S.R.L. „**********”, fapt confirmat prin anexele la referința înaintată de S.R.L. „*****” instanței de recurs.

Astfel, la examinarea acestei cereri Colegiul civil consideră justă aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii dispusă de către instanța de fond, or în circumstanțele date această necesitate rezultă din pericolul imposibilității executării unei eventuale hotărîri judecătorești.

Totodată, raportând normele legale precitate supra la circumstanțele speței deduse judecății, Colegiul Civil consideră că, instanța de fond neîntemeiat a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii și în valoarea dobânzii de întîrziere de 1 278 902,18 lei, or suma solicitată spre încasare poartă un caracter litigious.

Colegiul civil atestă că, deși instanța de fond a reținut în concluzie că suma solicitată cu titlu de profit ratat în cuantum de 47 102 387 lei, fiind una litigioasă, a aplicat măsurile de asigurare asupra datoriei de bază și a sumei solicitată cu titlu de dobândă de întîrziere în sumă de 1 278 902,18 lei, însă instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, suma respectivă este una la fel litigioasă, considerent din care, instituirea măsurilor de asigurare a acțiunii asupra acestei sume este nejustificată.

Astfel, din considerentele menţionate supra, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către S.R.L. *****”, a casa parțial încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17.01.2024, în partea în care s-au aplicat măsurile de asigurare în partea valorii dobânzii de întîrziere și în această parte a emite o decizie prin care va respinge cererea S.C. „*****” S.R.L. privind aplicarea măsurilor de asigurare în limita valorii dobînzii de întîrziere în mărime de 1278902,18 lei, în rest încheierea instanței de fond urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) art. 427 lit. c), art. 428 alin. (1), art. 238-241 din Codul de procedură civilă, ***Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău***

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de către S.R.L. *****”.

Se casează parțial încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17.01.2024 în partea aplicării sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacele bănești de la conturile bancare a S.R.L. „**********” în limita valorii dobânzii de întîrziere de 1 278 902, 18 lei și în această parte se emite o decizie prin care:

Se respinge cererea de asigurare a acţiunii înaintată de S.R.L. „*****” în partea aplicării sechestrului pe mijloacele bănești, bunurile mobile și imobile ale pârâtei S.C. „*****” S.R.L. în limita dobânzii de întîrziere în sumă de 1 278 902, 18 lei. În rest încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17.01.2024 se menține.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecător Eugeniu Clim

Judecătorii Olga Cojocaru

Steliana Iorgov